

Dues veritats com temples

Ds, 23/06/2012 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

No hi ha butlletí radiofònic, ni informatius de telenotícies, ni pàgines de premsa escrita que no donin prioritats als continguts econòmics, des de fa uns quants mesos i de manera obsessiva. Si un dia la notícia és dolenta, l'endemà resulta pitjor. Les agències de qualificació rivalitzen a valorar negativament la salut econòmica del país. El degoteig és constant. Els brots verds no apareixen enlloc. La decepció i la desesperança regnen per tot arreu. Hi ha signes d'alè, però passen inadvertits. La fatalitat ho envaeix tot. Els mercats imperen i ni tan sols es calmen amb la sang dels pobres. Cal retallar 10.000 milions d'euros, a càrrec de les autonomies, en sanitat i educació. El govern de l'Estat, que estableix aquestes retallades, no té escrúpols a donar més del doble a Bankia, per resoldre no sabem quins problemes. Tot tufeja. Estem immersos en la voràgine dels esdeveniments, naveguem com barquetes a impulsos de l'oratge, sense rumb ni brúixola. Ens sentim com titelles. No tenim guió propi. Davant d'aquest panorama, pintat amb traços encara dolços, hi ha la possibilitat d'oblidar, malgrat l'evidència bàsica, dues veritats com temples.

Primera, la situació econòmica actual és el resultat de la decisió de persones. El factor humà és clau per explicar on i com estem. L'economia no funciona sense cervells que la programin. Aquí és on se situen la incompetència, la corrupció, la cobdícia, l'amiguisme, l'enriquiment fàcil, l'engany, els interessos de grup, l'avarícia, l'afany de poder, la visió a curt termini... També hi ha motivacions d'un altre calibre: productivitat, transparència, servei públic, bé comú, ètica professional, guanys moderats, solidaritat, sostenibilitat... El problema rau en la preponderància de les motivacions negatives, que adquireixen carta de ciutadania perquè es refugien en la total impunitat. S'enganya i no passa res. Es juga amb les xifres bancàries, ocultant i maquillant resultats, i no passa res. Es descobreixen forats milionaris, no es busca cap responsable, i no passa res. Predominen els relats sobre els fets, i no passa res. Es gestionen pèssimament els diners públics, i no passa res. Els polítics causants d'aquests despropòsits es retiren a zones arrecerades en altres feines, sempre assegurats pel sistema, i no passa res. Els gestors bancaris, quan es retiren, fins i tot quan la seva feina ha estat desencertada i potser culpable, reben grans indemnitzacions, i no passa res. Un diagnòstic que prescindeixi del factor humà no serveix per descobrir el problema.

Segona, la solució dels problemes econòmics no arriba sola, sinó com el resultat de la decisió i el coratge de persones. El que s'espatlla pel factor humà, només ho pot arreglar el factor humà. Els brots verds no arribaran sols. L'economia no se soluciona per art de màgia, sinó per les decisions intel·ligents de persones que busquen el bé comú. El populisme no resol res, més aviat ho complica tot. La indignació pot servir d'espoleta per mobilitzar energies davant de situacions injustes, però a la vegada es pot transformar en impediment per solucionar les situacions que denuncia. No sempre hi ha coincidències a l'hora de diagnosticar els problemes, però hi ha una gran disparitat a l'hora de buscar solucions. Els interessos de grup, l'ego dels protagonistes, la cobdícia incontenible i l'afany de poder, realitats vinculades al factor humà, dificulten la posada en pràctica de solucions adients i reals. Necessitem persones honestes, intel·ligents, ètiques, transparents i decidides.